

væsentlig negativ indflydelse på menneskers sundhed og miljø.

Da Kommissionen endnu ikke har fremlagt det nye regelsæt på kemikalieområdet – det sker forhåbentlig først på efteråret – kender vi ikke det endelige forslag fra Kommissionen, men jeg kan oplyse, at jeg fuldt ud støtter indholdet af de rådskonklusioner, der blev vedtaget i juni sidste år.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren på baggrund af de oplysninger, der er kommet, bl.a. i Jyllands-Posten den 1. maj, fra Miljødirektoratet i EU, som tyder på, at arbejdet ikke fungerer, og at man hele tiden vil komme og bede om nye tidsfrister længere ude i fremtiden, således at der helt ikke sker noget, om ministeren finder, at det er acceptabelt, eller om ministeren vil være med til at gå ind og arbejde for nogle fremrykkede tidsfrister.

Jeg mener, at nogle af stofferne allerede bør være færdigbedømt 1. januar, fordi man udmærket godt ved, de er giftige, og så kunne man fremrykke tidsfristerne. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke mener, at det er helt urimeligt, at man skal gå og vente til 2012. Det håber jeg virkelig ikke ministeren mener kan være rigtigt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For øjeblikket er det sådan, at den nye testmetode, som kemikalierne forhåbentlig skal igennem, ikke omfatter en test for stoffernes hormonlignende virkning, og jeg vil gerne vide, om miljøministeren i forbindelse med formandskabet til efteråret vil være med til at sikre, at REACH-systemet kommer til at omfatte hormonlignende stoffer.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til det overordnede spørgsmål, som jo i grunden er det, fru Elsebeth Gerner Nielsen slutter med her, at jeg synes, vi skal gøre den indsats, vi kan, med hensyn til de hormonforstyrrende stoffer. I forbindelse med et spørgsmål tidligere i dag sagde jeg jo, at vi lægger en plan frem 1. oktober.

Men generelt vil jeg godt sige, at vi er nødt til – og jeg vil også gerne diskutere det med Miljø- og Planlægningsudvalget – at finde ud af, hvordan strategien er med hensyn til, hvornår Kommissionen også kommer med sin kemikaliepolitik. Hvis man i dag skulle give en vurdering af

selve politikken, så kan det godt være, at den er, hvad hedder sådan noget, lidt tungtgående, og jeg tror, der er et stort behov for, at vi ved enhver lejlighed bruger megen energi på at gå ind og sige, at nu må det altså gå hurtigere med kemikaliepolitikken.

Jeg kan lige så godt sige, at jeg kan have stor sympati for spørgerens forslag om, at alle de uvurderede stoffer skal være færdigbehandlet inden 1. januar 2003, i hvert fald nogle af dem, tror jeg også, der blev sagt. Men når jeg spørger, får jeg det svar, at det er langt fra realistisk. Det er faktisk et kæmpe arbejde, der skal sættes i gang, og det skal gøres ordentligt og tager desværre noget længere tid.

Men jeg tror også, det er rigtigt, når jeg her gengiver, at jeg også i et samråd tilkendegav, at jeg synes, det skulle gå betydelig hurtigere. Jeg benytter enhver lejlighed til det, og jeg havde også muligheden for at drøfte det med Caroline Jackson, som er formand for Europa-Parlamentets Miljøudvalg, og jeg kunne også forstå, at det optager Europa-Parlamentet meget.

Det, jeg vil gøre, det har jeg også aftalt med hende, er at tage kontakt til Europa-Parlamentet for at finde ud af, hvad for nogle synspunkter, de har, og så selvfølgelig også sørge for, om vi kan frembringe det. Men jeg vil gerne sige det nu, for ellers kan jeg komme til at diskutere det senere i efteråret.

Jeg spørger jo også ind til, hvor tæt vi er på, at kemikaliepolitikken kan komme på programmet under det danske formandskab. Jeg håber det, men vi er nødt til at afvente det.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er en overordentlig god idé, hvis ministeren vil prøve på at få det sat højt på dagsordenen under det danske formandskab, for der er jo brug for at få sat foden på speederen.

Det fornemmer jeg også at ministeren i virkeligheden er enig i, men jeg vil igen spørge ministeren: Kunne det ikke være en idé, at man fra dansk side – måske kunne også Sverige og andre lande være interesseret i den fremgangsmåde – fastsatte nogle nationale frister, således at vi sagde, at der er altså grupper af stoffer, som vi vurderer til at være så skadelige og giftige, at vi ikke vil sidde og vente til 2012, eller hvornår Europa-Kommissionen kunne få snøvlet sig færdig? Så der vil vi her i Danmark selv sætte en frist, og hvis ikke EU er færdig, må der laves et midlertidigt forbud.